

Horati Carmina III, 9

Давид Пеев, първи курс класическа филология
учебна 2004/2005 година

Хораций: - Докато аз ти бях приятен
и никой не обгръщаше
блестящо бялата ти шия,
живеех по-щастливо от самия
цар на персите.

Лидия: - Докато ти по мен от страст изгаряше,
дори за теб след мене беше Хлоя;
велико име беше Лидия
и от Илия бях по-знатна.

Тракийката на име Хлоя мене
управлява
със своята лира нежна веща.
За нея бих дори загинал,
ако съдбата пощади душата нейна.

- Аз чезна от взаимна страст любовна
по Калаис, туринския Орнитов син.
За него бих си дала два ж живота,
ако съдбата пощади младежа.

- Ако предишната любов се върне
и впрегне във ярема меден разделените,
ако пък бъде Хлоя златокосата изгонена,
ще се отвори ли вратата за отхвърлената Лидия?

- Ако и да е той по-хубав от звезда,
а ти, по-лекомислен от кора дървесна,
си по-гневлив дори от Адрия.
Но с теб копнея да живея, с теб охотно
бих умряла.